

Song hrál nám ten ďábel saxofon (Karel Gott) - Vondráčková, Helena

On: Tam, kde vlastně nechtěl jsem být,
v místech, kde jsem omylem slít,
já tě potkal,
potkal sen svůj.

Ona: Tam, kde sen se potkává snáz,
tam ten zázrak potkal i nás,
můj jsi vesmír,
vesmír jsi můj.

On: Já včera šel ještě městem sám.
Ona: A pro dva stůl večer nabíd nám.

Oba: Pak šli jsme tančit a sál
nebem se zdál.

A song hrál nám ten ďábel saxofon

On: a dech mi bral,

Ona: jak plápolal

Oba: a lhal.

My ne, to on!

Tak svůdný tón

má jen ten ďábel saxofon.

Co říci chtěl

tím stříbrem svým?

Že svět skončí dnes tancem posledním.

On: Tam, kde nikdy nepadal sníh,
nepotkat tě, to by byl hřích.

Tvé rty pálí.

Ona: Žárem těch tvých.

On: Dík tobě já teď i zem tvou znám
i sladký nápoj, co skýtá nám.

Oba: Jak chutná láska, teď vím
a začlo to tím,

že song hrál nám ten ďábel saxofon

a dech mi bral,

jak plápolal

a lhal...

My ne, to on!

Tak svůdný tón

má jen ten ďábel saxofon.

Co říci chtěl

tím stříbrem svým?

Že svět skončí dnes tancem posledním.

Ona: Znáš, co i ty zřejmě znáš.

On: Znáš, jak začal příběh náš.

Oba: Nádhernou náhodou,

tím, že k nám zněl tmou

ten song!

Co říci chtěl

tím stříbrem svým?

Že svět skončí dnes tancem posledním